

10.- THIÊN THỦY TỤNG ☰☷

I.- THẾ GIAN SỰ VỤ

Kiên cáo thất bại, cần nhớ “Trí giả tự xử, Ngu giả quan phân”, nên tránh kiên thưa vì bị mâu thuẫn, cũng như mọi tranh chấp đều không lợi lộc mà còn gây nguy nan thù oán thêm.

II.- NHẬP THẾ

Thao lược tài ba gì cũng đành thức thủ, chưa thể thi thố, nếu đã lỡ thi thố thời nguy hại không thể tránh, chỉ an phận thủ thường, tự xử lấy những tranh chấp, không tranh danh đoạt lợi mới yên thân. Nguyễn Trãi khi tiến đưa thân phụ Nguyễn phi Khanh công thần Hồ triều, bị quân Minh áp giải về Tàu, được cha ủy thác “Báo phụ cừu”. Về nhà rán im hơi lặng tiếng suốt mấy năm dài, trong lúc Nguyễn Biểu và Đặng Dung quyết tâm phò tá nhà Hậu Trần, tranh chấp mãnh liệt phải tán mạng, do chỉ biết mình mà không biết địch đương nhiên thất bại. Mãi về sau ra phò tá Lê Lợi thành công.

III.- XUẤT THẾ

Hiện nay trong thời Hạ nguơn Mặt pháp, tâm linh con người quá chuyên chú vật chất hơn phần tinh thần, nên Tiên, Phật, Bồ Tát, Chúa, Thánh giáng phàm, ban linh điển, cơ bút khuyến nhủ tu hành bằng nhiều phương thức, như là làm lành lánh dữ, bố thí, thiêu na, và thông thường như là niệm Phật hay tưởng niệm Chúa. Cần thành tâm thật ý, trau dồi âm thầm đạo lý, kiến cơ nhi tác, hoàn thành đạo pháp mới tạo được đạo lý nhiệm màu phát huy tôn giáo, như bà Ngọc Hân Bắc cung hoàng hậu nhờ kế “Kim hoàn thoát sát” bà thoát khỏi tử hình, vượt thoát về ẩn tu ở Núi Sam, nhưng bị phát lộ do Thoại ngọc Hầu phu nhân nghi ngờ khi diện kiến ở am Chúa Xứ núi Sam, phải bỏ am trốn về Tòng Sơn tạm sống, đổi tên họ và ngày sanh cho hoàng tử Nguyễn quang Mục ra Đoàn minh Huyền, nuôi dưỡng lớn khôn, khi chết di chúc là phải về Thất Sơn tìm sư phụ học đạo mới an thân.

IV.- THẾ GIAN VẬN

Tương lai mờ mịt, chưa tới thời cơ, nên an phận thủ thường, chờ thời cơ đến mới hanh thông, như Nguyễn trãi ẩn nhẫn suốt 10 năm dài, mới được gặp minh chúa Lê Lợi thành công rực rỡ, chiến thắng quân Minh.

V.- AN BÀI THẾ SỰ

Phàm phu tục tử ham đảo tụng đình, tranh danh đoạt lợi, bất kể tội phước, miễn sao toàn thắng mà thôi, do đó mới sanh nạn “Hối mại quyền thế”. Trái lại “Trí giả tự xử, Ngu giả quan phân”, con người thức thời im hơi lặng tiếng, “Tránh voi chẳng xấu mặt nào” nhịn nhục cho an thân. Như Đỗ thành Nhân khi biết lỗi mình quá háo danh, tự sát không để cho Nguyễn vương hành quyết mặc dầu là Thượng quốc công thần, xứng đáng bậc anh hùng trong thiên hạ. Cũng như Ngũ vị hổ tướng VNCH (Nam, Hưng, Hai, Vĩ, Phú) tuần tiết giữ tròn tiết tháo không để Việt Cộng xử tội, nêu gương sáng cho dân tộc Việt Nam.